

ROMANIA

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 4893
IESIRE	Ziua 21, Lună 06, An 2021

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Biroul permanent al Camerei Deputaților
Inițiative legislative

Către:

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Nr. 343 din 17.06.2021,

Biroul permanent al Senatului
Bp. 280, 23.06.2021

În temeiul prevederilor art.74 din Constituția României, republicată, vă înaintăm, alăturată,
Propunerea legislativă privind Legea acvaculturii, spre a fi supusă dezbaterei și
aprobației Parlamentului, în procedură de urgență.

Pentru inițiatori,

Nicolae GIUGEA – Deputat PNL

Florian-Emil DUMITRU – Deputat PNL

ALEXANDRU Kocsis-CRISTEA

HĂRĂTĂU ELENA

EXPUNERE DE MOTIVE

În practica legislativă internațională, țările care au considerat acvacultura ca un sector esențial în asigurarea unui aliment înalt calitativ și sănătos, au adoptat acte normative specifice acestei activități. Conform mai multor studii efectuate la nivel internațional¹, acvaculturii îi lipsește un statut juridic propriu, nefiind considerată nici agricultură, nici zootehnie, nici pescuit (comercial sau recreativ). De cele mai multe ori, lipsa unui cadru legislativ propriu și dedicat face ca acest sector, deosebit de complex, incluzând elemente de agricultură, zootehnie și pescuit face din această activitate cu o vechime de cel puțin patru milenii la nivel global și de două la nivel European să dețină un statut incert. Practicarea acvaculturii este la discreția altor reglementatori, de cele mai multe ori fără cunoașterea aprofundată a specificului acestei activități. În plus, volatilitatea acestor reglementări conexe acvaculturii (protecția mediului, a biodiversității, gestionarea resurselor de apă, problematica sanitar-veterinară, ori reglementarea accesului la spațiu pentru practicarea acvaculturii) fac ca întregul context legislativ în care poate acționa un fermier din acvacultură să fie excesiv de burocratic, de cele multe ori nejustificat, fapt care restricționează capacitatea de investiție pe termen lung, știut fiind că acvacultura este ramura zootehniei cu cel mai lung ciclu de producție (3-5 ani).

Pe plan mondial există câteva țări care au sau sunt în curs de a elabora o legislație specifică pentru acvacultură, cum sunt Norvegia (2005), Noua Zeelandă (2004), Italia (1992), Franța (1984), Canada (în curs de elaborare), SUA (1980). În general, obiectivul promovării unei legislații specifice acvaculturii a urmărit creșterea ritmului de dezvoltare a acestui sector important și conferirea unei coerente legislative împreună cu recunoașterea importanței strategice a acvaculturii în contextul politicilor europene și naționale de reducere a dependenței de importuri pentru o resursă alimentară esențială și de conservare a resurselor acvatice din mediul natural.

Prevederile specifice acvaculturii în legislațiile menționate ori în cele care sunt corelate cu activitatea de pescuit (Ungaria, Cehia) au la bază proprietatea privată asupra amenajării piscicole de apă dulce, compusă din activele piscicole (diguri, canale, instalații

¹ Hishamunda, N., Ridler, N. & Martone, E. 2014. Policy and governance in aquaculture: lessons learned and way forward. FAO Fisheries and Aquaculture Technical Paper No. 577. Rome, FAO. 59 pp.

hidrotehnice) și asupra terenului aferent acestora, ca fiind o condiție capitală pentru promovarea investițiilor.

În România structurarea unui sector de piscicultură modern începe odată cu memorialul “Despre necesitatea introducerii unei pisciculturi sistematice în apele României” adresat în 1892, la întoarcerea de la studii, de Grigore Antipa, MS Carol I. Importurile de pește ale României din Rusia crescuseră în perioada 1880 – 1896 de nouă ori, iar statul încasa sume derizorii din exploatarea prin pescuit a Deltei, Dunării, Prutului și bălților aferente. În Legea Pescuitului pe care Grigore Antipa o elaborează în 1896, acesta punctează în art. 35 necesitatea “înființării de stabilimente pentru piscicultură”. Promovarea cercetării științifice, a învățământului profesional și a celui superior care să pregătească specialiști pentru piscicultura României, organizarea fermierilor și accesul acestora la inovațiile europene au fost preocupări constante ale lui Grigore Antipa și ale medicului Petre Popescu-Daia în perioada 1906 – 1943. În 19 ianuarie 1927 Grigore Antipa îi solicită ministrului Agriculturii și Domeniilor, Constantin Garoflid, măsuri pentru dezvoltarea pisciculturii, printre care “*o lege specială de susținere, înființarea învățământului profesional pentru instruirea „maestrilor piscicoltori” și a „constructorilor de eleșteie”, facilități fiscale pentru cei care se ocupă de piscicultură. Timpul cere dar ca Pescăria cu Piscicultura să fie organizată și ea ca și surorile ei, Agricultura, Silvicultura, Zootehnica și celealte ca o ramură independentă de producție a țării, și deci să i se acorde, prin legi prinț'o organizare specială de stat, tot sprijinul și ocrotirea pentru propășirea ei. Pentru a putea aduce aceasta la îndeplinire, este nevoie înainte de toate de o bază legală serioasă, care să ne permită desfășurarea unei activități energice în aceasta direcțione: o lege generală de incurajarea pisciculturii în apele țării, care să încurajeze producția și executarea tuturor lucrărilor necesare în vederea ei precum și să înlesnească valorificarea produselor ei prinț'o comercializare și industrializare rațională*”²

Abia la 1 octombrie 1938 apare în Monitorul Oficial al României, “Legea pentru dezvoltarea și încurajarea pisciculturii sistematice în eleșteie” elaborată la inițiativa Ministrului agriculturii și domeniilor Gh. Ionescu – Sisești, în care stabilea printre altele:

² Antipa, G. (1927). Necesitatea și principiile unei legi pentru încurajarea pescăriei și pisciculturii în apele țării și pentru organizarea și punerea în valoare a pescărilor statului. București: Ministerul Agriculturii și Domeniilor

“toate eleșteiele în care se cultivă pește sunt considerate exploatari agricole și se bucură de toate avantajele legii pentru încurajarea agriculturii”. În viziunea, inițiatorului, se considera heleșteu orice bazin acvatic natural cu apă din izvoare, topirea zăpezilor sau din ploi, toate heleșteiele provenite prin bararea artificială a “râurilor cu ieziuri construite de-a curmezișul”, “toate bazinele mari de apă, create prin închiderea văilor cu baraje sistematice, pentru a servi ca generatoare de forțe hidraulice, sau pentru alimentarea cu apă a orașelor, irigații etc., când acestea sunt folosite și pentru piscicultură.”³

Legea nr. 12 din 26 iulie 1974 privind piscicultura și pescuitul alocă o atenție echilibrată, ca întindere, activităților de piscicultură și celor de pescuit. Odată cu apariția Legii nr. 192 din 19 aprilie 2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura, deja activitatea de acvacultură nu mai este importantă alocându-i-se un număr extrem de redus de articole (9), majoritatea acestora fiind dedicate pescuitului. OUG 23/2008 privind pescuitul și acvacultura aprobată prin Legea nr. 317/2009 conține doar cinci articole dedicate acvaculturii.

În acest context, legislația secundară și terțiară elaborată de alte ministere și agenții în afara celor responsabile direct de acvacultură și care afectează activitatea conduce la o adevărată bătălie birocratică⁴ în reglementarea excesivă a condițiilor de practicare, tocmai pentru că prevederile legale din legea de referință sunt neclare, vagi sau lipsesc cu desăvârsire.

Din aceste motive este nevoie de o lege organică privitoare doar la acvacultură și separarea ei de activitățile de pescuit (comercial sau recreativ) pentru că, în afara faptului că le diferențiază tipul de proprietate asupra organismelor acvatice (privată, în cazul acvaculturii și publică, în cazul pescuitului) problemele și modul de rezolvare a acestora sunt complet diferite (ex. acordarea de plăți directe, ca la orice altă ramură a agriculturii, nu poate fi posibilă pentru pescuit unde există o limitare, prin sistemul de cote, a cantității ce poate fi extrasă din mediul natural).

³ ***. (1938, octombrie 1). Decret - Lege pentru încurajarea și dezvoltarea pisciculturii sistematice în eleșteie. (Ed. M. A. Domenilor) Monitorul Oficial al României, pg. 4596-4598, București

⁴ Tenaw Gedefaw Abate, Rasmus Nielsen & Max Nielsen (2017). Agency rivalry in a shared regulatory space and its impact on social welfare: The case of aquaculture regulation, Aquaculture Economics & Management, DOI: 10.1080/13657305.2017.1334243

De altfel, la nivel global producția din acvacultură are cel mai mare ritm de creștere dintre toate sectoarele producătoare de hrană. În 2014 producția din acvacultură a depășit-o pe cea din pescuit și în viitor va constitui principala sursă de pește și produse acvatice pentru consumul populației. Cu toate acestea, Uniunea Europeană, și România nu face excepție continuă să fie un importator net de pește și produse din pește din acvacultură. Conform celui mai recent studiu publicat de către Comisia Europeană⁵ România deține 22% din suprafața utilizată pentru acvacultura de apă dulce a Uniunii Europene, însă produce doar 4,4% din producția acestor specii din UE. Productivitatea sectorului de acvacultură din România era la nivelul anului 2016 de 6,29 tone/salariat cu normă întreagă, în timp ce în țările cu o structură similară a sectorului era de 17,55 tone tone/salariat cu normă întreagă în Cehia, 12,35 tone/salariat cu normă întreagă în Ungaria și de 9,65 tone/salariat cu normă întreagă în Bulgaria. În ceea ce privește producția obținută și comercializată de pe un hectar de amenajare piscicolă la nivelul anului 2016, în Cehia se obțineau 530 kg de pește/ha, în Ungaria 740 kg/ha, în Polonia 575 kg/ha, în Bulgaria 1155 kg/ha, iar în România 153 kg/ha. Aceste rezultate superioare celor înregistrate în România sunt obținute în contextul în care, în aceste țări, procesul de privatizare a amenajărilor piscicole a fost încheiat de mai bine de 20 de ani, iar acvacultura a fost susținută prin politici naționale și strategii de dezvoltare consistente și coerente.

Pe de altă parte, România este singura țară cu acces la mediul marin care nu are dezvoltată o activitate de maricultură, deși studiile efectuate la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Marină “Grigore Antipa” din Constanța au fundamentat științific această oportunitate, tocmai din cauza concurenței dintre diverse instituții asupra monopolului reglementării activității de acvacultură.

La nivelul Uniunii Europene, acvacultura se supune principiului subsidiarității fiind reglementată la nivel național. Totuși, Regulamentul (UE) 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescăresc, explică în preambul necesitatea acordării unei importanțe mai mari sectorului de acvacultură: “(53) Acvacultura ar trebui să contribuie la menținerea potențialului de producție de alimente pe o bază sustenabilă în întreaga Uniune, astfel

⁵ Freshwater aquaculture in the EU (2021). European Market Observatory for Fisheries and Aquaculture Products, Publications Office of the European Union, March 2021, Luxembourg

încât să se garanteze pe termen lung securitatea alimentară, inclusiv aprovisionarea cu alimente, precum și creșterea economică și ocuparea forței de muncă din rândul cetățenilor Uniunii și să se contribuie la satisfacerea cererii tot mai mari de alimente de origine acvatică la nivel mondial.”⁶

În prezent, rolul acvaculturii este diminuat inclusiv prin utilizarea defectuoasă a terminologiei în traducerile în limba română a documentelor europene, unde termenul “fisheries” este tradus ca “pescuit”, în loc de “sector pescăresc” care definește pescuitul, acvacultura și procesarea produselor rezultate din cele două activități, aşa după cum precizează și dicționarele explicative și după cum rezultă și din conținutul textelor legislative respective.

În ceea ce privește răcordarea prezentei propunerii legislative cu politicile și strategiile Uniunii Europene menționăm că aceasta se înscrie în spiritul Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și prietenos cu mediul⁷ unde se recunoaște un fapt bazat pe date științifice: “Crescătoriile de pește și de fructe de mare generează o amprentă de carbon mai mică decât producția animalieră terestră.” Dintre aceste tipuri de acvacultură, creșterea crapului și a speciilor asociate (pești filtratori, răpitori, plante acvatice, moluște, crustacee etc.) are cea mai mică amprentă de carbon, după cum rezultă dintr-un studiu recent, publicat în revista Nature⁸.

De altfel, tipul de acvacultură practicat în România, și în general în Europa Centrală și de Est, este recunoscut și drept cel mai mare furnizor de servicii de mediu pentru societate, fiind identificate nu mai puțin de 41 de servicii pe care o amenajare piscicolă tradițională (eleșteie, iazuri, lacuri de acumulare) le furnizează exclusiv prin crearea unor zone umede și menținerea biodiversității. Acest fapt este evidențiat și în Opinia Comitetului PECH al Parlamentului European⁹ cu privire la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European,

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1380&from=EN>

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0381&from=EN>

⁸ <https://www.nature.com/articles/s41598-020-68231-8.pdf>

⁹ file:///C:/Users/asrom/Desktop/revision/PECH-AD-657275_EN.pdf

Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Reducerea naturii în viețile noastre¹⁰.

Astfel, prezentul proiect de Lege a acvaculturii este structurat având la bază Comunicarea Comisiei Europene către Consiliu Uniunii Europene și Parlamentul European intitulată – O strategie pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii în UE (2002)¹¹, Comunicarea Comisiei către Parlamentul european și Consiliu - Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură - Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene (2009)¹², Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE (2013)¹³, precum și pe cele patru recomandări pe care Aquaculture Advisory Council, organism consultativ cu privire la elementele politicilor Uniunii care ar putea afecta acvacultura, le-a elaborat și care stau la baza Orientărilor strategice pentru o acvacultură mai durabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021 – 2030, document publicat de către Comisia Europeană în data de 12 mai 2021¹⁴.

Astfel, prezenta lege transpune aceste orientări strategice oferind un cadru legislativ coerent și stimulativ pentru creșterea competitivității acvaculturii românești în contextul consolidării elementelor de durabilitate consacrate.

De asemenea, în raport cu afectarea acvaculturii de către diverși prădători, cu efect direct asupra competitivității activității economice, s-au avut în vedere documente internaționale și europene relevante, precum UNEP/CMS/Recommendation 04.01 Conservarea și gestionarea populației de cormorani în regiunea Africană și Eurasiană adoptată în cadrul celei de-a patra reuniuni a Conferinței părților semnatare a Convenției de la Bonn, (Nairobi, 1994), Decizia Comisiei Europene IP/97/718 de modificare a Anexei I din Directiva

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0380&from=EN>

¹¹ Communication from the Commission to the Council and the European Parliament - A strategy for the sustainable development of European aquaculture /* COM/2002/051 final */

¹² Comunicare a Comisiei către Parlamentul european și Consiliu - Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură - Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene {SEC(2009) 453} {SEC(2009) 454} /* COM/2009/0162 final */

¹³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Orientări strategice pentru dezvoltarea sustenabilă a acvaculturii în UE /* COM/2013/0229 final */

¹⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021DC0236&from=EN>

79/409/EEC¹⁵, Raportul referitor la elaborarea unui plan european de gestionare a efectivelor de cormorani pentru minimizarea impactului tot mai mare al acestora asupra efectivelor piscicole, pescuitului și acvaculturii, adoptat de Parlamentul European în 2008¹⁶(2008/2177(INI)).

Prezenta propunere legislativă clarifică terminologia utilizată în acvacultură, să definească diversele tipuri de acvacultură, competențele instituționale, modul de administrare și de organizare a sectorului, precum și obligațiile operatorilor economici care desfășoară activitatea de acvacultură. Au fost particularizate câteva elemente esențiale legate de privatizare și concesionare, de tipul de proprietate a statului asupra terenurilor pe care sunt amplasate activele care definesc activitatea de acvacultură.

Soluția legislativă adoptată ține cont de următoarele elemente punctuale din legislația în vigoare:

1. Art. 136, alin. (3) din Constituția României în temeiul căruia terenurile pe care sunt amplasate activele care definesc o amenajare piscicolă nu sunt asimilate proprietății publice a statului, ci celei private a statului;
2. Art. 3, alin (5) din Legea nr. 107 din 25 septembrie 1996 a apelor, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia pepinierele și crescătoriile piscicole nu aparțin domeniul public al statului;
3. Punctul 37 din Motivarea Deciziei Curții Constituționale a României nr. 777 din 28 octombrie 2020 cu privire la particularizarea condițiilor de încheiere a contractelor de concesiune, la un domeniu specific al legii organice;
4. Prevederile Legii 268/2001 cu modificările și completările ulterioare, care reglementează privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă.

Din aceste motive, prezenta Lege a acvaculturii vine să ofere un cadru de organizare și de reglementare a activității care conferă întreaga responsabilitate a administrației activității de acvacultură autorității publice investite cu aceste prerogative, să ofere consistență legislației

¹⁵ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/IP_97_718

¹⁶ <https://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A6-2008-0434+0+DOC+XML+V0//RO>

secundare și terțiare pentru a furniza un cadru normativ solid, predictibil și stimulativ asigurării competitivității și dezvoltării acvaculturii românești și pentru a elibera confuzia permanentă a activității de acvacultură cu cea de pescuit. În cele din urmă, legea acvaculturii, împreună cu o lege a pescuitului comercial și cu o lege a pescuitului recreativ ar putea constitui un Cod Piscicol, similar cu Codul Silvic ceea ce ar consolida legislativ activități importante legate atât de administrarea resurselor, cât și de dezvoltarea economică a spațiului rural și costier.

Având în vedere situația actuală a sectorului de acvacultură, ce a determinat în perioada de după 1990 scăderea drastică a producților, lipsa unei legislații specifice de reglementare în privatizare/concesionare, starea de degradare avansată a multor amenajari piscicole din patrimoniul statului, cât și necesitatea adoptării unui cadru juridic în conformitate cu reglementările Uniunii Europene, necesar administrării sectorului de acvacultură în conformitate cu politica comunitară în domeniul pescuitului, se impune adoptarea prezentului act normativ în regim de urgență, în vederea:

- dezvoltării acvaculturii în România prin crearea unui cadru unitar, atractiv și competitiv la nivel național și european;
- includerea acvaculturii în activitățile agricole, ca ramură a zootehniei;
- creșterii absorbției fondurilor europene alocate sectorului de acvacultura prin Fondul european pentru acvacultură și pescuit;
- restructurării instituționale a sectorului de acvacultură;
- finalizării urgente a privatizării fermelor piscicole, în vederea absorbției fondurilor europene;
- concesionării terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, menținerea echilibrului finanțiar între concedent și concesionar pentru asigurarea continuității și performanței producției de acvacultură;
- simplificării administrative prin reducerea birocrației;
- reducerii presiunii pe resursa acvatică din mediul natural prin creșterea producției de pește din acvacultură;
- reducerii importurilor de pește de apă dulce;

ROMANIA

- sprijinirii organizațiilor de producători și a fermelor piscicole, cu accent pe menținerea unităților de acvacultură la parametrii optimi de funcționare, refacerea celor aflate în stadii avansate de degradare, evitarea schimbării destinației terenurilor piscicole, stimularea producției și livrarea peștelui către piața de consum;

Având în vedere argumentele prezentate mai sus, înaintăm Parlamentului României, spre dezbatere și adoptare, prezenta propunere legislativă. Procedura de urgență solicitată se întemeiază pe beneficiile pe care prezenta lege le poate produce sectorului acvaculturii pe termen scurt și mediu, precum și pe necesitatea adoptării unui cadru normativ clar și previzibil care să permită utilizarea fondurilor europene nerambursabile pe termen scurt și mediu.

INITIATORI

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNAȚURA
1.	Nicolae GIUGEA – Deputat PNL	
2.	Florian-Emil DUMITRU – Deputat PNL	
3.	Fedor Angelica	
4.	BARBU COSOȚEL PNL	
5.	REȚCO TOMA PNL	
6.	GURAN VIRGIL PNL	
7.	ANISIE MONICA CRISTINA F.	
8.	Voiulescu Liviu PNL	
9.	POTECK VASILICĂ PNL	

ROMANIA

10.	Bica Dumitru PNL
11.	PURU VLAD MIRCEA PNL
12.	BULIG Sorin PNL
13.	MUNTEAN LUCICHA SINA
14.	VIOREL BADEA
15.	EUGEN TRIGO MAFRE
16.	Pandea Ciprian
17.	NBAGY NICOLAE
18.	BICA Iulian Mihail
19.	Kocsis-Coistea ALEXANDRU
20.	Hellmann Christine
21.	Christian Boicanu
22.	Fechito Mircea
23.	ERVIN MOLNAR
24.	BOTA CAUH-IOAH
25.	FERINICINA GHORGHE
26.	FAGĂRĂȘIAN VALENTIN ILIE
27.	Siso George
28.	SORIN-MAN MOLDOVAN
29.	Balau Ioan PNL
30.	ROBERT SIGHIADARU
31.	ATANASIU OMUR VALERIU

32.	Nicuța SORIN
33.	MARIA STOIAN
34.	BURDILĂ CRISTINA
35.	Kris JÁNOS
36.	CĂBĂS V. Andrei
37.	Rusian, Dumitru
38.	Barcani Luminita
39.	clorac Olivia Adâua
40.	Sahin Sümeyye
41.	Bozdean Stefanco
42.	Vorandi Cristina
43.	Mărculescu Dumitru
44.	STOICA STEFAN - BUCUR
45.	CALOTT Florica iată
46.	Bînăitei Mirel
47.	Boza BOGDAN PNL
48.	Hărăzău Elena PNL
49.	
50.	
51.	
52.	
53.	

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 5893
IESIRE	Ziua 25 Luna 06 2021

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senat

LEGEA ACVACULTURII

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Titlul I – Dispoziții generale

CAPITOLUL I – Scopul și obiectivele reglementării

Art. 1 - (1) Scopul prezentei legi este de a asigura competitivitatea activității de acvacultură în contextul dezvoltării durabile și de a contribui la creșterea economică a spațiului rural.

(2) Prezenta lege reglementează cadrul juridic privind activitatea de acvacultură și de comercializare a produselor obținute din acvacultură, când aceste activități se realizează pe teritoriul României, inclusiv în apele marine de sub jurisdicția națională a României, prin:

- a. organizarea și administrarea sectorului de acvacultură;
- b. privatizarea societăților comerciale cu profil piscicol, a amenajărilor piscicole și a terenurilor pe care sunt amplasate acestea, aparținând statului;
- c. administrarea societăților comerciale și regimul concesionării sau arendării terenurilor proprietate publică și privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, indiferent de deținător;
- d. regimul juridic al terenurilor proprietate publică și privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole precum și terenurile aferente acestora;
- e. asigurarea resurselor alimentare, reprezentate de pește și alte viețuitoare acvatice, din acvacultură, activitate de interes național, ce contribuie la asigurarea securității alimentare și la diversificarea alimentației, cu efecte pozitive asupra sănătății publice;

f. sprijinirea organizațiilor de producători pentru dezvoltarea durabilă a activităților de acvacultură;

g. cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea în domeniul acvaculturii;

h. formarea profesională în domeniul acvaculturii;

i. relațiile internaționale în domeniul acvaculturii;

j. punerea în aplicare a politicilor comune privind acvacultura.

k. controlul și respectarea legislației în domeniul acvaculturii;

l. răspunderi și sancțiuni;

(3) Prezenta lege reprezintă cadrul general de reglementare, pe baza căreia se emite legislația subsecventă în domeniul acvaculturii.

(4) Punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la alin. (2) se realizează de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

Art. 2 - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a. acvacultură – ramura a zootehniei care se ocupă de creșterea sau cultivarea de organisme acvatice utilizând tehnici destinate creșterii producției organismelor în cauză prin populare, asigurarea resurselor de hrană, protecția față de dăunători, într-un cadru în care organismele respective rămân proprietatea unei persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă de creștere/cultivare și recoltare;

b. produse din acvacultură – organisme acvatice, în orice stadiu al ciclului lor de viață, care rezultă din orice activitate de acvacultură sau produsele derivate din acestea.

c. amenajare piscicolă/fermă piscicolă - unitatea de bază a acvaculturii, reprezentată de o capacitate de producție formată din ansamblul dintre un teren sau o zonă marină sau de apă dulce și activele piscicole amplasate pe acesta/aceasta. Amenajările piscicole sunt următoarele construcții/instalații sau un complex dintre acestea:

- i. heleșteu - bazin piscicol realizat în săpătură sau umplutură, înconjurat total ori parțial de diguri, prevăzut cu canale de alimentare și de evacuare, dotat cu construcții și instalații hidrotehnice care permit gestionarea apei;
- ii. iaz - bazin piscicol realizat prin bararea unei văi cu un baraj, prevăzut cu instalații hidrotehnice pentru reținerea și evacuarea apei;
- iii. stație de reproducere controlată;

- iv. vivieră flotabilă - instalație plutitoare, mobilă, destinată creșterii peștilor sau altor viețuitoare acvatice și înregistrată la Autoritatea Navală Română ;
 - v. lac de acumulare cu potențial pentru practicarea acvaculturii;
 - vi. sistem recirculant de acvacultură;
 - vii. instalații de acvacultură submerse.
- d. amenajare piscicolă sistematică** – reprezintă o amenajare piscicolă de tipul unui complex de heleșteie, cu regim de alimentare și evacuare independente pentru fiecare bazin.
- e. amenajare piscicolă semisistematică** – reprezintă o amenajare piscicolă de tipul iazului.
- f. amenajare piscicolă mixtă** – reprezintă o amenajarea piscicolă de tipul unui complex de capacitați de producție, conform lit. c) alineatele i-vii.
- g. licență de acvacultură** – actul administrativ/tehnico-juridic emis de autoritatea competență pentru acvacultură, prin care sunt stabilite condițiile și parametrii de funcționare a activității de acvacultură și care conferă titularului dreptul, astfel cum este determinat în normele naționale, de a utiliza o anumită unitate de acvacultură/zonă marină în scopul producerii peștelui și/sau altor viețuitoare acvatice pentru comercializare, valabil pe toată durata existenței dreptului de utilizare a amenajării piscicole, cu condiția respectării prevederilor legale;
- h. crescătorie piscicolă** – unitatea de acvacultură utilizată pentru creșterea peștelui și altor organisme acvatice în vederea obținerii produsului destinat consumului;
- i. pepinieră** – unitatea de acvacultură în care se practică reproducerea sau dezvoltarea postembrionară a peștilor și a altor organisme acvatice și care urmărește obținerea materialului juvenil pentru popularea crescătoriilor.
- j. active piscicole** - diguri, stații de pompare, instalații de alimentare/evacuare a apei, instalații/echipamente plutitoare sau submerse, canale de alimentare/evacuare a apei, canale drenoare, stații de incubație și creștere a puietului, hale de creștere a peștelui, centre administrative, unități de procesare primară, magazin de vânzare în cadrul fermei de acvacultură, magazii de furaje, magazii de depozitare materiale și unelte pescărești, precum și alte construcții aferente care sunt necesare asigurării funcționalității acesteia.
- k. înregistrare de acvacultură** - actul administrativ/tehnico-juridic emis de autoritatea competență pentru acvacultură, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare a activității de acvacultură și care conferă titularului dreptul, astfel cum este

determinat în normele naționale, de a utiliza o anumită unitate de acvacultură în scopul exploatarii exclusiv pentru pescuit recreativ a efectivelor piscicole;

i. fondul național de date piscicole – reprezintă totalitatea informațiilor privind amenajările piscicole și activitățile economice aferente codurilor CAEN 0321 și 0322 care se desfășoară în acestea, existente în România;

m. registrul operatorilor și unităților de acvacultură - document public, cu caracter tehnico-administrativ, constituit în bază de date electronică/digitală, pe baza unui program informatic unitar gestionat de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, care cuprinde date despre toate unitățile de acvacultură, capacitate, tipuri de tehnologie permise, specii admise, precum și despre operatorii economici licențiați sau înregistrați pentru desfășurarea activității de acvacultură, indiferent de deținător;

n. acvacultură extensivă – tip de acvacultură în care producția se bazează pe ciclul normal al nutrienților specific ecosistemelor naturale, în sistem deschis și în care intervențiile tehnologice sunt menite să îmbunătățească procesele naturale pentru a crește productivitatea speciilor țintă;

o. acvacultura intensivă – tip de acvacultură care nu depinde de ciclul natural al nutrienților, întregul ciclu de producție fiind controlat de fermier;

p. documente primare – reprezintă acele documente specifice pentru evidența desfășurării activității de acvacultură;

r. inspector piscicol - persoana din cadrul ANPA cu drept de inspecție și control care are atribuții de verificare a respectării normelor naționale și politicii comune europene în domeniul pescuitului și acvaculturii;

s. pescărie - ansamblul de activități care privesc pescuitul, acvacultura, procesarea și comercializarea peștelui. Acest termen poate defini și un segment al acestui ansamblu pentru o specie sau un grup de specii;

ș. pescuit recreativ - activități necomerciale de pescuit prin care se extrage peștele în scop de agrement;

t. pescuit de control – activități de evaluare a stocurilor de resurse acvatice vii din amenajările piscicole;

ț. pescuit de recoltă – activități de extragere a resurselor acvatice vii desfășurate în amenajările piscicole, în vederea comercializării sau populărilor proprii.

- u. procesare primară** - procesul prin care peștele a fost pregătit pentru comercializare. Aceasta include desolzirea, eviscerarea, filetarea, porționarea, ambalarea și alte operațiuni fără adăos de ingrediente;
- v. echipamente de acvacultură** – uneltele și dispozitivele, instalațiile și mașinile utilizate în activitatea de acvacultură;
- w. dispozitiv/aparat electric de pescuit** - instrumentul electric alimentat de către o sursă de curent electric, care folosește sisteme ce creează unde electrice în apă, electrocutează resursele acvatice vii, aducându-le la suprafața apei, unde pot fi ușor pescuite.
- x. efectiv piscicol** - totalitatea peștilor și a altor viețuitoare acvatice existente într-o amenajare piscicolă ca rezultat al activității de acvacultură, ce este și rămâne până la comercializare, în proprietatea persoanei fizice sau juridice ce exploatează unitatea de acvacultură;
- y. specie alogenă** - înseamnă orice exemplar viu dintr-o specie, subspecie sau taxon inferior de animale, plante, ciuperci sau microorganisme introdus în afara ariei sale naturale de răspândire; aceasta include orice parte, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestor specii, precum și orice hibrizi, soiuri sau rase care ar putea supraviețui și să se reproduce ulterior;
- z. furt piscicol** - activitatea infracțională care constă în furtul efectivului piscicol în tot sau în parte, prin orice mijloace ori metode, din amenajările piscicole;
- aa. servicii ecosistemice** - înseamnă contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la bunăstarea umană;
- bb. instalație deschisă pentru acvacultură** - înseamnă o instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care nu este separat de mediul acvatic sălbatic prin barieră care să împiedice evadarea speciminelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
- cc. instalație închisă pentru acvacultură** - înseamnă o instalație în care se desfășoară activități de acvacultură, într-un mediu acvatic care implică recircularea apei și care este separat de mediul acvatic sălbatic prin barieră care împiedică evadarea speciminelor sau a materialelor biologice de cultură, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior;
- dd. specii exotice** – înseamnă:
- speciile sau subspeciile de organisme acvatice care trăiesc în afara arealului lor natural și a ariei lor de dispersie potențială;

- ii. organismele poliploide și speciile hibride fertile în mod artificial, indiferent de arealul lor natural sau de aria lor de dispersie potențială;
- ee. **speciile absente la nivel local** – înseamnă speciile sau subspeciile de organisme acvatice care lipsesc la nivel local într-o zonă din arealul lor natural din motive biogeografice;

Titlul II – POLITICA STRUCTURALĂ

Capitolul II - Responsabilități și atribuții

Art. 3 - Responsabilitatea privind definirea și implementarea politicii referitoare la acvacultură, îi revine Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

Art. 4 - (1) Elaborarea planului strategic național multianual pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii și a reglementărilor necesare pentru aplicarea acestuia sunt atributul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(2) În domeniul acvaculturii Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură are următoarele atribuții:

- a. exercită, în numele statului, prerogativele dreptului de proprietate asupra terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului privat al statului, pe care se află amplasate amenajările piscicole și cele aferente acestora;
- b. privatizează societățile comerciale cu profil piscicol și amenajările piscicole pe care le are în portofoliu/patrimoniu;
- c. administrează terenurile pe care se află amplasate amenajările piscicole precum și terenurile aferente acestora, în conformitate cu prevederile prezentei legi;
- d. elaborează studii de oportunitate, conform prevederilor legale în vigoare, pe baza cărora se hotărăște modalitatea de concesionare/închiriere/arendare a terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole;
- e. elaborează contractul cadru național privind concesionarea sau închirierea terenurilor, perimetrelor de acvacultură sau amenajările piscicole deținute sau administrate de către

autorități publice precum și modul de calcul al redevenței/chiriei aferente acestora pe baza claselor de bonitate a terenurilor;

f. elaborează caietele de sarcini, în vederea concesionării/privatizării;

g. elaborează dosarele de privatizare, în vederea privatizării societăților comerciale cu profil piscicol și a amenajările piscicole pe care le are în portofoliu/patrimoniu;

h. încheie contracte de concesiune/închiriere/arendă/asociere în participații, în vederea exploatației terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și a altor terenuri aferente acestora, din domeniul public și privat al statului, pe care le are în administrare;

i. administrează activitatea de acvacultură în lacurile de acumulare cu potențial pentru practicarea acvaculturii;

j. colaborează cu instituțiile și cu alte organele de specialitate, cu autoritățile administrației publice locale și cu alte organisme interne și internaționale implicate în activitatea de acvacultură în cadrul Comitetului consultativ pentru sectorul pescăresc;

k. elaborează reglementări privind funcționarea pieței produselor de pescuit și acvacultură, cu avizul Comitetului consultativ pentru sectorul pescăresc;

l. organizează seminare, conferințe, dezbateri și activități de consultanță piscicolă, în limita atribuțiilor, asigură și supraveghează pregătirea profesională de profil, prin colaborare cu instituțiile de învățământ, organizațiile profesionale și organizațiile de producători din acvacultură;

m. facilitează, susține colaborarea și parteneriatele dintre instituțiile de cercetare-dezvoltare-inovare și sectorul privat, în domeniul acvaculturii;

n. eliberează înregistrări/licențe de acvacultură și administrează Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură, ce are caracter administrativ și cuprinde toate unitățile de acvacultură de apă dulce și marină;

o. pune în aplicare politica comună în domeniul acvaculturii, prin colectarea, gestionarea și diseminarea datelor statistice, în conformitate cu activitățile prevăzute în programele de colectare a datelor și cu prevederile legislației Uniunii Europene, precum și prin monitorizare, inspecție și control;

p. realizează investiții pentru infrastructura aferentă administrației patrimoniului piscicol, precum și alte tipuri de investiții specifice;

r. avizează în regim de urgență, executarea de lucrări de reparații și întreținere a digurilor și instalațiilor hidrotehnice pentru activele amplasate pe domeniul statului;

s. desfășoară orice alte activități stabilite de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 5 - Politica structurală a sectorului de acvacultură se realizează prin măsuri privind:

- a. dezvoltarea durabilă a acvaculturii;
- b. creșterea competitivității acvaculturii;
- c. simplificarea administrativă și reducerea birocrației pentru stimularea investițiilor pe termen lung;
- d. obținerea de valoare adăugată prin procesarea produselor obținute din acvacultură;
- e. organizarea pieței produselor pescărești;
- f. concesionarea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, aflat în administrarea Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură;
- g. privatizarea societăților cu profil piscicol, a amenajărilor piscicole și a terenurilor aferente acestora;
- h. stimularea asocierii piscicultorilor în forme asociative cu reprezentare la nivel local, național și internațional;
- i. stimularea cercetării, dezvoltării și inovării în sectorul pescăresc;
- j. controlul, inspecția și colectarea de date statistice;
- k. colaborarea la nivel european și internațional.

Art. 6 - (1) Dezvoltarea acvaculturii se realizează prin următoarele măsuri:

- a. recunoașterea și stimularea formelor de acvacultură generatoare de valori de mediu;
- b. îmbunătățirea sistemului de comercializare și informare a consumatorilor;
- c. instruirea producătorilor din acvacultură;
- d. aplicarea bunelor practici în proceșele tehnologice pentru asigurarea biosecurității și siguranței alimentare a produselor din acvacultură;
- e. asigurarea producției din acvacultură pentru cazuri de forță majoră;
- f. protecția mediului și a biodiversității;
- g. dezvoltarea cercetării și inovării în acvacultură;
- h. stimularea producătorilor din acvacultură prin reglementări specifice;
- i. omologarea pepinierelor piscicole.

(2) Acțiunile pentru dezvoltarea acvaculturii urmăresc:

- a. modernizarea tehnologiilor de reproducere și creștere a speciilor de pești și alte viețuitoare acvatice, corelate cu normele de protecție a mediului;
- b. asigurarea pentru operatorii din acvacultură, în condițiile legii, a accesului la ape și spațiu;
- c. stabilirea unor indicatori de calitate și durabilitate ecologică, economică și socială;
- d. exploatarea corespunzătoare a amenajărilor piscicole;
- e. dezvoltarea acvaculturii marine și continentale, în condițiile asigurării sănătății și bunei stări a efectivelor piscicole;
- f. asigurarea formării profesionale și a învățării continue în domeniul acvaculturii;
- g. asigurarea pe termen lung a locurilor de muncă din acvacultură, în special în zonele rurale;
- h. alte acțiuni pe care necesitățile de dezvoltare a acvaculturii le impun.

**Titlul III - REGLEMENTAREA ACCESULUI LA ZONELE ALOCATE
PENTRU ACVACULTURĂ**
Capitolul III – Planificarea teritorială

Secțiunea 1 - Zonele de acvacultură

Art. 7 - Alocarea/stabilirea zonelor de acvacultură, identificarea amplasamentelor existente sau potențiale și structura funcțională a amenajărilor piscicole trebuie să ia în considerare obiectivele sociale, economice, de mediu și de guvernanță ale dezvoltării durabile, indiferent de deținătorul dreptului de administrare sau utilizare a corpului de apă, terenului sau amenajării piscicole.

Art. 8 - Zona de acvacultură constă într-un sistem hidrologic propice acvaculturii și care cuprinde parțial sau în întregime un bazin hidrografic de la izvoare și până la vărsare, un corp de apă, o zonă costieră, pe mal ori pe mare, desemnată pentru practicarea acvaculturii.

Art. 9 - Desemnarea zonelor de acvacultură marină și în lacurile de acumulare se face la propunerea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, prin hotărâre de guvern.

Secțiunea 2 - Înregistrarea și evidența zonelor de acvacultură

Art. 10 - Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură va înregistra toate zonele de acvacultură desemnate, precum și capacitatele de producție aferente în Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură.

Art. 11 - Informațiile despre zonele de acvacultură sunt publice și vor fi furnizate în coordonate spațiale în format GIS.

Art. 12 - Radiera unei zone de acvacultură din Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură se poate face doar în baza unui studiu de impact, exclusiv în scopul restaurării ecologice.

CAPITOLUL IV

Vânzarea acțiunilor societăților comerciale cu profil piscicol, precum și concesionarea bunurilor proprietate publică sau privată a statului pe care sunt amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora

Secțiunea 1- Pregătirea privatizării

Art. 13 - (1) Privatizarea societăților comerciale cu profil piscicol care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, constituite în conformitate cu Legea nr. 15/1990, cu modificările ulterioare, administrarea acestora până la privatizarea și concesionarea sau arendarea terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea acestora, se coordonează de către Comisia de privatizare, concesionare, denumită în continuare Comisia, organism fără personalitate juridică, constituit în cadrul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(2) Din Comisie fac parte reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, ai Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și ai Ministerului de Finanțe. Componența nominală a Comisiei se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea instituțiilor reprezentate. Atribuțiile, modul de funcționare și remunerarea membrilor se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(3) Membrii Comisiei sunt remunerati din bugetul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, aprobat de ordonatorul principal de credite, respectiv de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Quantumul maxim al indemnizației lunare va fi

stabilit prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, fără a putea depăși 20% din nivelul indemnizației lunare acordate prin lege pentru funcția de secretar de stat.

Art. 14 - (1) La primirea din partea unui investitor interesat a unei scrisori de intenție pentru concesionarea terenului aflat în administrarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură ce intră sub incidenta prezentei legi, aparținând domeniului public sau privat al statului, aceasta este obligată să efectueze studiul de oportunitate al concesionării și, concomitent, evaluarea acțiunilor deținute la respectiva societate.

(2) În cazul în care investitorul interesat de concesionarea sau arendarea terenului cu destinație agricolă solicită și cumpărarea de acțiuni, cele două contracte se vor negocia în conformitate cu metodele și prevederile de privatizare prevăzute în prezentul capitol.

(3) În cazul în care investitorul este interesat numai de concesionarea sau arendarea terenului cu destinație agricolă și nu solicită și cumpărarea de acțiuni, vor putea fi concesionate sau arendate numai acele terenuri care, potrivit studiului de oportunitate întocmit, nu sunt necesare societăților comerciale pentru desfășurarea activității, potrivit obiectului lor de activitate.

(4) Terenurile din domeniul public al statului pe care se află amplasate amenajările piscicole și terenurile aferente acestora, trec în domeniul privat al statului la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Secțiunea 2 - Vânzarea de acțiuni

Art. 15 - (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură va întocmi lista cuprinzând societățile comerciale cu profil piscicol care fac obiectul privatizării, respectiv ale căror terenuri deținute sunt oferite spre concesionare sau arendare. Această listă va fi aprobată prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și va cuprinde:

- a) datele de identificare ale agentului economic - denumirea societății comerciale, sediul, codul unic de înregistrare, numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului;
- b) capitalul social și structura acționariatului;
- c) procentul din capitalul social supus vânzării;
- d) suprafața totală de teren agricol ce urmează să fie concesionată;

e) termenul limită de declanșare a procesului de privatizare-restructurare.

Art. 16 - (1) În vederea asigurării unui proces de privatizare, respectiv de concesionare, eficient și transparent, pentru fiecare societate comercială scoasă la privatizare și nominalizată, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură va publica în mijloacele de informare în masă anunțul publicitar elaborat pentru vânzarea acțiunilor și concesionarea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, deținute în exploatare de acestea.

(2) Anunțul publicitar va fi întocmit în baza dosarului de prezentare și a studiului de oportunitate întocmit de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

(3) Anunțul publicitar va cuprinde informații minime cu privire la:

- a) denumirea și sediul societății comerciale;
- b) numărul de înmatriculare la oficial registrului comerțului și codul fiscal;
- c) obiectul de activitate;
- d) capitalul social și numărul de acțiuni puse în vânzare;
- e) structura acționariatului;
- f) suprafața terenului care urmează să fie concesionată;
- g) locul și data limită de cumpărare a caietului de sarcini;
- h) locul de unde se pot obține alte date;
- i) locul și data limită a depunerii ofertelor.

Art. 17 - Persoanele fizice sau juridice interesate în cumpărarea de acțiuni emise de societățile comerciale care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă și/sau în concesionarea și arendarea terenurilor aparținând domeniului public sau privat al statului, vor înregistra la sediul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură o scrisoare de intenție.

Art. 18 - (1) Vânzarea de acțiuni emise de societățile comerciale care fac obiectul prezentei legi se va face în baza unui raport de evaluare, la prețul de piață stabilit de cerere și ofertă.

(2) Pentru societățile comerciale ce fac obiectul prezentei legi, care au datorii reprezentând mai mult de jumătate din capitalul social al acestora și care au fost scoase la vânzare de două ori fără să se înregistreze vreo ofertă, din comisia de negociere vor face parte și reprezentanți ai Ministerului Finanțelor Publice, astfel încât investitorii

interesați să poată negocia atât valoarea acțiunilor, cât și valoarea totală a datoriilor și modul de stingere a acestora.

Art. 19 - (1) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, vânzarea acțiunilor către investitorii interesați se va face prin următoarele metode:

- a) ofertă publică;
- b) negociere directă cu preselecție.
- c) negociere directă;
- d) licitație publică cu strigare.

(2) Prin derogare de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, în cazul vânzării de acțiuni prin ofertă publică salariații și membrii conducerii societății comerciale au dreptul să cumpere, în termen de 30 de zile, anterior deschiderii ofertei publice, până la 20% din acțiunile scoase la vânzare, cu reducere de până la 30% față de prețul prevăzut în oferta făcută de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

(3) În cazul vânzării de acțiuni prin negociere directă cu preselecție asociația salariaților, constituită conform art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare și alte formele asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, vor avea dreptul de cumpărare preferențială a acțiunilor, în situația în care oferă un preț cu cel mult 40% mai mic decât cel mai mare preț oferit.

(4) În cazul vânzării prin negociere directă, asociația salariaților, constituită conform art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme asociative din acvacultură, cu personalitate juridică, au dreptul să cumpere acțiuni scoase la vânzare, conform prevederilor alin. (3).

(5) În cazul vânzării de acțiuni prin licitație publică cu strigare, membrii conducerii societății comerciale au dreptul să cumpere acțiuni scoase la privatizare, conform prevederilor alin. (2).

(6) Condițiile de participare la cumpărare de acțiuni prin negociere directă cu preselecție, în condițiile prevăzute la alin. (3), formele asociative din acvacultură, cu

personalitate juridică, vor fi prevăzute în mod expres în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(7) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul ofertei publice este prețul/acțiune, iar în negocierea directă cu preselecție este prețul/acțiune și pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, iar pentru persoanele juridice, experiența în domeniul acvaculturii. În cadrul negocierii se vor stabili clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.

(8) Criteriul de departajare a ofertanților în cadrul vânzării acțiunilor prin metoda de licitație cu strigare este preț/acțiune, iar în cadrul vânzării prin negociere directă, criteriile sunt preț/acțiune, quantumul redevenței oferite, pregătirea de specialitate pentru persoanele fizice, respectiv capacitatea tehnică și financiară și experiența în domeniul acvaculturii, pentru persoanele juridice, precum și alte criterii stabilite prin caietul de sarcini. În cadrul negocierii se vor stabili clauze pentru păstrarea obiectului de activitate și protecția salariaților.

Art. 20 - Asociațiile constituite în conformitate cu art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme associative din acvacultură, cu personalitate juridică, pot cumpăra acțiuni emise de societățile comerciale cu profil piscicol beneficiind de următoarele facilități: plata în rate, eşalonate pe o perioadă de maximum 5 ani de la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, cu avans de minimum 20% din prețul de adjudecare și cu o dobândă de 10% pe an.

Art. 21 - (1) Prin derogare de la art. 43 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal dividendele aferente acțiunilor dobândite de o asociație dintre cele prevăzute la art. 19, pe durata executării contractului de vânzare,

(2) Veniturile obținute potrivit alin. (1) se transferă asociației și se utilizează exclusiv pentru plata ratelor, a dobânzilor și pentru rambursarea creditelor contractate de asociație în vederea cumpărării de acțiuni.

Art. 22 - (1) Acțiunile dobândite în conformitate cu prevederile art. 19 se înscriu în registrul acționarilor societăților comerciale, iar asociațiile vor figura în registrul acționarilor și vor fi înscrise în registrul comerțului la poziția "Acționari", până la plata

integrală a prețului, având drept de vot în adunarea generală a acționarilor corespunzător cu numărul de acțiuni deținute.

(2) Pentru acțiunile vândute cu plata în rate acțiunile neachitate se constituie gaj și se eliberează de sarcini pe măsura achitării lor.

Secțiunea 3 - Concesionarea, arendarea sau vânzarea terenurilor pe care sunt amplasate amenajările piscicole, precum și a terenurilor aferente acestora

Art. 23 - (1) Inițiativa concesionării o poate avea concedentul sau orice investitor interesat, conform prevederilor OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ.

(2) Persoanele fizice sau juridice române, inclusiv asociațiile constituite în conformitate cu art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte forme associative din acvacultură, cu personalitate juridică, care doresc să concesioneze terenurile ce fac obiectul acestei secțiuni, vor adresa o scrisoare de intenție concedentului, respectiv Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(3) După înregistrarea scrisorii de intenție Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură va întocmi în termen de 30 de zile studiul de oportunitate conținând o evaluare tehnico-economică și caietul de sarcini al concesiunii, pe care îl va depune spre aprobare Comisiei de privatizare, concesionare al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(4) Hotărârea Comisiei de privatizare, concesionare a Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură privind aprobarea concesionării va cuprinde și procedura de concesionare, care poate fi:

- a) licitație cu plic închis, dacă investitorul interesat nu a condiționat concesionarea terenului de cumpărarea de acțiuni ale societății comerciale în exploatarea căreia se află acest teren;
- b) negociere directă cu preselecție, dacă investitorul interesat condiționează concesionarea terenurilor de cumpărarea de acțiuni ale societăților comerciale ce dețin în administrare aceste terenuri;
- c) atribuirea directă.

Art. 24 - (1) Procedura concesionării prin licitație cu plic închis se face într-o singură etapă și are drept scop concesionarea terenurilor din domeniul public sau privat al statului și se aplică atunci când investitorul nu condiționează concesionarea terenurilor de cumpărarea acțiunilor societății comerciale.

(2) Selectarea ofertelor se va face în baza grilei de punctare aprobată în caietul de sarcini, care va avea ca principale elemente:

- a) redevență oferită;
- b) capacitatea tehnică de a exploata bunul ce face obiectul concesiunii;
- c) valoarea investițiilor propuse și posibilitățile financiare de realizare a acestora.

Art. 25 - (1) Concedentul va încheia contractul de concesiune cu oferantul cel mai bine plasat, în baza grilei de punctare. Condițiile care au condus la declararea drept câștigător al concesiunii vor fi obligatoriu clauze în contract.

(2) Contractul de concesiune va cuprinde clauza referitoare la împărtirea responsabilităților de mediu între concedent și concesionar.

(3) La expirarea contractului de concesiune beneficiarul este obligat să restituie liber de orice sarcini terenul încredințat prin contract, inclusiv investițiile realizate.

Art. 26 - Procedura concesionării prin negociere directă cu preselecție se aplică în cazul în care investitorul interesat ce condiționează cumpărarea acțiunilor societății comerciale care fac obiectul acestei legi, de concesionarea terenurilor deținute în exploatare de către societatea comercială.

Art. 27 - Terenurile pe care sunt amplasate amenajările piscicole precum și terenurile aferente acestora, care nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale cu profil piscicol vor fi atribuite direct spre concesionare investitorilor care au cumpărat acțiuni sau active ce implica necesitatea exploatarii terenurilor.

Art. 28 - Concesionarea prin atribuire directă se face pe perioada existenței activelor ce implică exploatarea terenului, dar nu mai mult de 49 de ani.

Art. 29 - În cazul procedurii de concesionare, nivelul minim al redevenței se aproba de către Comisia de privatizare, concesionare a Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

Art. 30 - (1) Terenurile din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole și terenurile aferente acestora, se vor vinde direct proprietarilor de active piscicole care transmit o scrisoare de intenție și se obligă să mențină activitatea de acvacultură.

(2) Prețul de vânzare al terenului va fi stabilit în funcție de bonitatea terenului, care va fi determinată în baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat de Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România.

(3) Prețul de vânzare al terenului poate fi achitat în rate de către proprietarii activelor în următoarele condiții:

a) avans 10% din prețul de vânzare;

b) rate semestriale eșalonate pe un termen de până la 10 ani;

c) perceperea unei dobânzi anuale la nivelul ratei lunare a dobânzii de referință a Băncii Naționale a României de la data facturării.

(4) Administratorul terenului în numele statului va solicita cumpărătorului constituirea de garanții pentru asigurarea plății:

a) scrisoare de garanție emisă de o bancă comercială; sau

b) constituirea unei ipotecă pe terenul care face obiectul vânzării, până la achitarea în totalitate a plății.

CAPITOLUL V

Vânzarea activelor

Secțiunea 1 - Pregătirea pentru vânzare

Art. 31- (1) Dacă în urma ofertării unei societăți comerciale și a oferirii de facilități nu au fost înregistrate cereri de cumpărare de acțiuni, se poate proceda la divizarea societății comerciale pe ferme și centre de profil, în baza unui studiu de fezabilitate și cu aprobată adunări generală a acționarilor, potrivit mandatului special acordat de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, sau la restructurarea societății, prin vânzarea de active și concesionarea ori arendarea terenurilor, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

(2) Ferma piscicolă, definită ca fiind unitatea de producție ce însumează infrastructura investițională și terenurile aferente necesare în vederea desfășurării procesului de producție piscicolă, constituie cea mai mică subdiviziune a unei societăți comerciale cu profil piscicol supusă privatizării. Ferma piscicolă poate fi divizată numai în cazurile de dizolvare sau lichidare, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice.

(3) Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură vinde activele fermelor piscicole din patrimoniu în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(4) În cazul reorganizării judiciare a societăților comerciale care dețin în administrare terenuri agricole și neagrile pe care se află amplasate amenajări piscicole, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură împreună cu creditorii se vor pronunța asupra planului de reorganizare propus.

Secțiunea 2 - Vânzarea de active cu plata integrală

Art. 32- (1) Vânzarea activelor societăților comerciale se va face în baza unui studiu de oportunitate, la propunerea consiliilor de administrație ale societăților comerciale, avizat de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură și aprobat de adunarea generală a acționarilor.

(2) Vânzarea activelor prevăzute la alin. (1) se efectuează pe bază de licitație cu strigare sau în plic închis cu adjudecare, la prețul cel mai bun oferit.

(3) Procedura prevăzută la alin. (1) și (2) se aplică și în cazul perfectării unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, dacă în contractul de leasing nu s-a prevăzut altfel.

(4) Reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliile de administrație ale societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri pe care sunt amplasate amenajări piscicole au obligația să întocmească lista cuprinzând activele neutilizate, în vederea avizării acesteia de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură și publicării ei în presă.

Art. 33 - (1) La cumpărarea de active aparținând societăților comerciale ce fac obiectul prezentei legi nu au dreptul să participe membrii adunării generale a acționarilor sau ai consiliului de administrație al societății vânzătoare.

- (2) Sumele realizate din vânzarea activelor societăților comerciale care fac obiectul prezentei legi vor fi utilizate de către acestea pentru:
- a) rambursarea datoriilor;
 - b) efectuarea de investiții;
 - c) finalizarea activității din principalul obiect de activitate.
- (3) Sumele prevăzute la alin. (2) nu pot fi utilizate pentru plata drepturilor salariale.

Art. 34 - (1) Societățile comerciale cu profil piscicol sau Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură care au în derulare contracte de locație de gestiune, de închiriere sau asociere în participație pentru activele piscicole, pot vinde prin negociere directă sau pot încheia contracte de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare cu locatarii, chiriașii sau asociații secunzi, dacă aceștia au efectuat investiții în activele utilizate și nu au obligații restante față de societate sau față de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

(2) Contractul de vânzare sau de leasing se încheie în baza raportului de evaluare acceptat de părți și cu scăderea valorii investițiilor efectuate de locatar, chiriaș sau asociat secund.

(3) Încheierea contractelor de vânzare sau de leasing de către societățile cu profil piscicol este condiționată de aprobarea prealabilă a Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

Secțiunea 3 - Vânzarea de active cu plata în rate

Art. 35 - Societățile comerciale cu profil piscicol pot vinde, cu aprobarea prealabilă a Agenției Națională pentru Pescuit și Acvacultură, în condițiile stabilite de adunarea generală a acționarilor și de consiliul de administrație, active cu plata în rate salariaților, precum și altor forme associative din acvacultură, cu personalitate juridică, în următoarele condiții:

- a) avans minim de 20% din prețul aprobat de adunarea generală a acționarilor și de consiliul de administrație, dar nu mai mic decât valoarea contabilă a acestuia;
- b) rate eșalonate pe un termen de până la 5 ani;
- c) dobândă anuală de 10%.

Art. 36 - Contractele de vânzare-cumpărare de active vor avea clauze ferme pentru respectarea legislației în vigoare privind protecția mediului.

Capitolul VI

Accesul la resursele de apă și gestionarea acestora

Art. 37 - (1) Apa este pentru organismele acvatice mediul de viață și trebuie asigurată cu prioritate față de celelalte folosințe cu excepția uzului uman.

(2) Volumele de apă care tranzitează amenajările piscicole deschise direct sau indirect prin canale de aducțiune indiferent de administratorul căilor de acces către sursa de apă nu se plătesc.

(3) Autorizația de gospodărire a apei va fi emisă pe un termen egal cu durata dreptului de utilizare a amenajării piscicole și va fi actualizată dacă apar modificări funcționale.

(4) Administratorul canalelor de irigații și desecări are obligația să asigure condițiile de funcționare a acestora în vederea asigurării volumului de apă necesar alimentării, fără costuri până la limita amenajării piscicole.

(5) Accesul la resursa de apă pentru unitățile de acvacultură noi, sau care se înființează se va realiza cu prioritate fără constrângeri sau alte acțiuni care să împiedice acesta.

(6) Este interzisă prelevarea volumelor de apă din amenajării piscicole fără acordul deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură;

(7) Determinarea debitelor și volumelor de apă alimentate sau evacuate în și din amenajările piscicole deschise se va face cu metode sau mijloace disponibile - mire hidrologice, caracteristici ale pompelor, consumuri de energie electrică, secțiuni, lungimi, durete.

Art. 38 - (1) Practicarea acvaculturii în lacurile de acumulare și în zonele de acvacultură din Marea Neagră este administrată de Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură prin încheierea de contracte de concesiune pentru exploatarea potențialului de acvacultură.

(2) Lacurile de acumulare și zonele de acvacultură din Marea Neagră vor fi înregistrate în Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură.

(3) Introducerea speciilor de pești și a altor culturi în amenajările marine, indiferent de proveniența lor, se face cu avizul autorității publice centrale care răspunde de pescuit și acvacultură și al autorității publice centrale care răspunde de mediu.

Art. 39 - (1) Creșterea peștelui în viviere flotabile, impune asigurarea biosecurității, a furajelor și a calității mediului acvatic;

(2) Vivierile flotabile pot fi amplasate în Marea Neagră și în lacuri de acumulare cu folosință complexă care asigură condiții optime pentru această activitate în baza unui studiu de impact de mediu.

Secțiunea 1 - Obligațiile furnizorului

Art. 40 - (1) Autoritatea publică centrală responsabilă de gestionarea resurselor de apă are obligația de a asigura prin schemele directoare și de management ale bazinelor hidrografice și prin programele de măsuri aferente acestora;

(2) Debitele și volumele necesare amenajărilor piscicole care să indeplinească parametrii de calitate conform legislației în vigoare;

(3) Evacuarea totală sau parțială sau umplerea lacurilor de acumulare care nu sunt utilizate ca surse pentru rețelele de apă potabilă, în sezonul de toamnă – primăvară, pe cheltuiala deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură, fără afectarea echilibrelor hidrologice/hidrografice.

Secțiunea 2 - Obligațiile utilizatorului

Art. 41- Operatorii economici înregistrați/licențiați pentru activitatea de acvacultură au, în raport cu resursa de apă utilizată, obligația de a asigura conservarea, protecția și îmbunătățirea mediului acvatic, în condițiile utilizării durabile a resurselor de apă, având la bază principiile precauției, prevenirii, evitării daunelor la sursă și „poluatorul plătește”.

Capitolul VII

Administrarea efectivelor acvatice

Secțiunea 1 - Specii utilizate

Art. 42- Utilizarea speciilor de pești și altor organisme acvatice în amenajările piscicole se poate face doar în condițiile stabilite prin înregistrarea/licența de acvacultură.

Art. 43 - Adăugarea sau eliminarea unor alte specii din portofoliul de specii al deținătorului înregistrării/licenței de acvacultură, cu excepția speciilor exotice sau

absente la nivel local, se face prin notificarea autorității publice responsabile de acvacultură care va opera modificările în ROUA în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea acesteia.

Secțiunea 2 - Utilizarea speciilor exotice și absente la nivel local

Art. 44- (1) Autoritatea publică competentă de punere în aplicare reglementărilor privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local este Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

(2) Decizia ANPA de emitere a permisului de introducere în acvacultură a speciilor exotice și absente la nivel local va lua în considerare rezoluția Comitetului consultativ pentru sectorul pescăresc.

(3) ANPA va ține evidență introducerilor și a transferurilor într-un registru care conține în ordine cronologică toate cererile făcute și documentația aferentă colectată înainte de emitera unui permis și pe durata perioadei de monitorizare. Registrul este pus gratuit la dispoziția statelor membre și a publicului.

(4) Procedura de emitere sau retragere a permisului de introducere sau de transfer a speciilor exotice sau absente la nivel local în acvacultură se va aproba prin Hotărâre de guvern în termen de 90 de zile de la aprobarea prezentei.

Secțiunea 3 - Asigurarea bunei stări a efectivelor piscicole

Art. 45 - Asigurarea unei bune stări a efectivelor piscicole pe toată durata ciclului de producție este o condiție obligatorie pentru obținerea și menținerea înregistrării/licenței de acvacultură.

Art. 46- Buna stare a efectivelor piscicole în piscicultură se obține prin măsuri care vizează:

- a) Proiectarea, construcția și managementul amenajărilor piscicole;
- b) Asigurarea cu personal calificat cu studii superioare sau studii medii de specialitate;
- c) Asigurarea condițiilor de densitate, furajare și creștere adecvate speciilor și tehnologiei declarate la înregistrare/licențiere prin care să se asigure că efectivele au spațiu vital suficient, beneficiază de hrană de bună calitate și

adecvată cerințelor energetice aferente speciei, dispun de oxigen dizolvat sufficient pentru necesarul metabolic;

- d) Asigurarea măsurilor de intervenție rapidă în cazuri de urgență, hipoxii, patologii;
- e) Asigurarea celor mai bune tratamente disponibile pentru incidențele patologice curente;
- f) Reducerea stresului pe toată durata ciclului de creștere generat de manipulați inadecvate, prădători și condiții de viață neconforme, cum ar fi lipsa de apă, de furaje, de tratamente.

Art. 47- Măsurile adoptate pentru asigurarea bunei stări a efectivelor piscicole vor fi asumate de către operator în documentația de obținere a înregistrării/licenței de acvacultură.

Secțiunea 4 - Evidențele operațiunilor curente

Art. 48- Deținătorul înregistrării/licenței de acvacultură va face dovada asigurării evidențelor tehnologice, prin documente primare în formă scrisă sau electronică printr-un program informatic.

Capitolul VIII

Controlul aspectelor ihtiopatologice

Art. 49- Incidențele ihtiopatologice vor fi documentate prin analize de laborator și vor fi tratate potrivit celor mai bune informații științifice disponibile.

Art. 50 - Pentru diminuarea incidențelor patologice fermierul va adopta măsuri profilactice asigurându-se că acestea se bazează pe cunoștințe științifice demonstate ori pe experiența demonstrată a fermierului sau a personalului angajat.

Art. 51 - Administratorul unității de acvacultură va întreprinde toate măsurile pentru limitarea răspândirii bolilor și epizootiilor.

Capitolul IX

Controlul prădătorilor și reglementarea compensațiilor

Art. 52 - (1) Pentru amenajările piscicole amplasate în arii naturale protejate de interes comunitar parte a rețelei ecologice europene NATURA 2000 se vor acorda compensații din Fondul de mediu pentru pierderile de producție cauzate de păsările și mamiferele ihtiofage, precum și a celor cauzate de restricțiile prevăzute de planurile de management care afectează competitivitatea.

(2) Modul de calcul și de plată a compensațiilor prevăzute la alin (1) se va stabili prin Hotărâre a Guvernului inițiată de Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor și de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Compensațiile acordate nu vor putea exclude dreptul deținătorilor înregistrărilor/licențelor de acvacultură de a adopta măsuri eficiente de diminuare a pagubelor și de menținere a funcționalității exploatației piscicole.

Titlul IV

Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură – ROUA

Art. 53 - (1) În cadrul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură se constituie Registrul operatorilor și unităților de acvacultură - ROUA, cu caracter administrativ, care va cuprinde toate informațiile tehnice, juridice și de mediu ale capacităților de producție indiferent de deținătorul acestora ori a terenului aferent acestora, precum și informații despre operatorii economici care exploatează aceste unități și despre tehnologiile și speciile înregistrate sau licențiate.

(2) Înscrierea operatorilor din acvacultură în Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură este condiționată de dovada existenței personalului calificat, a apartenenței la o organizație profesională sau de producători recunoscută de ANPA sau de existența unui contract cu un centru de gestionare, de înlocuire și de consiliere pentru fermele de acvacultură, autorizat.

(3) Orice modificare privind unitatea de producție sau deținătorul înregistrării/licenței de acvacultură trebuie notificată Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, în

vederea actualizării Registrului Operatorilor și Unităților de Acvacultură și eliberării unei noi licențe sau înregistrări de acvacultură, după caz.

(4) Înscrierea în Registrul Operatorilor și Unităților de Acvacultură și eliberarea înregistrării/licenței de acvacultură se realizează în condițiile stabilite de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(5) Solicitantul înregistrării/licenței de acvacultură va depune o singură documentație la Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură aceasta din urmă îndeplinind rolul de ghișeu unic.

(6) Practicarea acvaculturii extensive nu necesită autorizarea din punct de vedere al protecției mediului.

(7) Schimbarea parțială sau totală a destinației capacitaților de producție din acvacultură și a categoriei de folosință a terenului, se va face în temeiul prevederilor legale și în baza unor studii de evaluare a impactului de mediu și va fi aprobată prin ordin al Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, doar dacă utilizarea terenului pentru acvacultură nu mai este posibilă și serviciile de mediu aduse de existența fermei piscicole sunt nesemnificative sau compensate prin alte măsuri ce oferă servicii de mediu similare.

Titlul V

Organizațiile sectorului de acvacultură

Art. 54 - Persoanele juridice de drept privat care dețin sau administrează capacitate de producție pentru acvacultură se pot constitui, la libera lor inițiativă, în organizații, profesionale sau de producători, cu scopul practicării unei acvaculturi durabile, al îmbunătățirii condițiilor de producție și creșterea competitivității membrilor acestora.

Art. 55 - Membrii organizațiilor comunică datele de producție către organizație și vând produsele pentru care s-au asociat, cu respectarea normelor interne ale organizației și a prevederilor legale în vigoare, în scopul îmbunătățirii calității produselor, adaptării volumului ofertei la cerințele pieței și creșterii valorii adăugate.

Art. 56 - (1) La propunerea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, prin ordin al Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale se stabilesc criteriile de recunoaștere a organizațiilor de producători/profesionale din sectorul pescăresc, de retragere a acesteia, precum și drepturile și facilitățile acordate acestora.

(2) Activitatea economică desfășurată de membrii organizațiilor în zonele geografice în care s-au constituit reprezentă criteriul principal de recunoaștere.

Art. 57 - Organizațiile de producători, organizațiile profesionale și organizațiile patronale și sindicale ale personalului din sector au statutul de entități reprezentative în procesul consultativ de adoptare a deciziilor în cadrul Comitetului consultativ pentru sectorul pescăresc.

Titlu VI

Organizarea pieței produselor pescărești

Art. 58 – (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la propunerea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, stabilește măsuri privind producția, comercializarea, procesarea și prelucrarea produselor obținute din acvacultură, pentru:

- a) respectarea standardelor de calitate a produselor din acvacultură pe toată durata procesului de producție, prelucrare/procesare și comercializare, pentru a asigura trasabilitatea, transparența pe piață și pentru a face posibilă informarea corespunzătoare a consumatorilor, în special în ceea ce privește natura produsului;
 - b) respectarea normelor privind comercializarea produselor rezultate din acvacultură;
 - c) încurajarea și sprijinirea procesării și prelucrării produselor din acvacultură;
 - d) îmbunătățirea calității și promovarea produselor din acvacultură;
 - e) mărirea gradului de utilizare și creștere a valorii adăugate a materiei prime obținute din acvacultură.
- (2) Autoritățile publice locale vor facilita accesul producătorilor în piețe locale, în colaborare cu parteneri din mediul economic asociativ, cu respectarea măsurilor privind comercializarea și procesarea produselor obținute din pescuit și acvacultură stabilite de

Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură și alte organisme ale autorității publice centrale ce răspund de pescuit și acvacultură.

Art. 59 - (1) În scopul măririi gradului de utilizare a materiei prime și de creștere a valorii, MADR va elabora cadrul de reglementare pentru susținerea activității de procesare a produselor provenite din acvacultură.

(2) Măsurile de sprijin sunt îndreptate către:

- a) diversificarea produselor;
- b) îmbunătățirea calității produselor;
- c) elaborarea de norme și standarde;
- d) folosirea resurselor excedentare sau subutilizate;
- e) utilizarea subproduselor;
- f) încurajarea organizațiilor profesionale și interprofesionale;
- g) măsuri privind buna stare a efectivelor piscicole;
- h) reducerea impactului asupra mediului înconjurător.

Titlul VII

Formarea profesională

Capitolul XIII

Formarea profesională și instruirea personalului

Art. 60 - Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale în colaborare cu Ministerul Educației va iniția și va susține programe de formare profesională în domeniul acvaculturii la toate nivelurile de calificare.

Art. 61 - Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va susține organizațiile de producători care derulează programe de formare profesională și de instruire continuă a personalului care lucrează în acvacultură și în domeniile conexe, precum prelucrarea, procesarea, comercializarea peștelui provenit din acvacultură, și turismul piscicol.

Titlul VIII

Relații internationale

Art. 62 - (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale poate contribui la finanțarea participării organizațiilor de producători recunoscute la organisme relevante europene și internaționale.

Titlul IX

Răspunderi și sancțiuni

Art. 63 - Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi de către persoane fizice sau juridice atrage, după caz, răspunderea administrativă, civilă sau penală.

Art. 64 - (1) Pentru a se asigura de respectarea legislației în domeniul acvaculturii, procesării, transportului, comercializării produselor din acvacultură și activităților conexe, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură organizează acțiuni permanente de control și inspecție.

(2) Persoanele supuse controlului au obligația să permită accesul la sediile și punctele de lucru ale unităților controlate, la toate navele/ambarcațiunile auxiliare, uneltele și instalațiile de recoltare, fermele și instalațiile de acvacultură, construcțiile-anexe, mijloacele de transport, unitățile de procesare, comercializare și alimentație publică și să pună la dispoziția personalului cu drept de inspecție și control toate documentele și mijloacele necesare îndeplinirii funcției de inspecție și control și totodată să furnizeze date statistice în conformitate cu activitățile prevăzute în programele statistice și actele juridice comunitare în domeniul sectorului pescăresc.

(3) Procedura de inspecție și control se stabilește de către Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură.

Art. 65 - Încălcarea condițiilor prevăzute pentru înregistrarea/licența de acvacultură constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.

Art. 66 - Neîndeplinirea la termenele și în condițiile stabilite a măsurilor dispuse de personalul cu drept de inspecție și control constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei.

Art. 67 - Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 15.000 lei la 35.000 lei:

- a) introducerea în amenajările piscicole, fără avizul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, a altor specii decât cele admise prin înregistrarea/licența de acvacultură;
- b) refuzul de a permite accesul personalului cu drept de inspecție și control la sediile, unităților de acvacultură, unitățile de procesare, comercializare și alimentație publică, în vederea îndeplinirii funcției de inspecție și control;

Art. 68 - Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu sunt infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei:

- a) distrugerea sau degradarea din culpă a digurilor, barajelor și canalelor, a taluzurilor și malurilor, a instalațiilor hidrotehnice aferente amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;
- b) reducerea din culpă a debitului de apă pe cursurile de apă naturale sau amenajate, dacă prin aceasta se periclitează existența resurselor acvatice vii, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;
- c) distrugerea, degradarea sau micșorarea din culpă a zonelor de protecție perimetrală a amenajărilor piscicole, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale;
- d) neasigurarea debitului de apă necesar în vederea dezvoltării normale a faunei piscicole în aval de o lucrare de barare;
- e) aruncarea sau depozitarea rumegușului, deșeurilor menajere și zootehnice și a oricăror materii și materiale, produse și substanțe poluante pe malurile râurilor, pâraielor, lacurilor, bălților și amenajărilor piscicole;
- f) deținerea, transportul sau comercializarea fără documente legale a peștelui și altor viețuitoare acvatice obținute din acvacultura. Documentele de proveniență vor însobi mărfurile, indiferent de locul în care acestea se află, pe timpul

transportului, al depozitării sau al comercializării. Prin documente de proveniență se înțelege, după caz, factura fiscală, factura, avizul de însoțire a mărfuii, documentele vamale, factura externă sau orice alte documente stabilite prin lege;

- g) pescuitul fără drept, prin orice mijloace, în amenajări piscicole;
- h) deținerea și utilizarea fără drept a oricărui tip de unealtă pentru pescuit;
- i) neinstalarea sau distrugerea dispozitivelor care împiedică intrarea peștilor în sistemele de alimentare cu apă, irigații, precum și în instalațiile hidroenergetice, dacă nu constituie infracțiune potrivit legii penale.

Art. 69 – (1) Extragerea peștelui, precum și a apei din amenajările piscicole fără acordul administratorului fermei piscicole, reprezintă infracțiune de furt și se pedepsește conform legislației penale în vigoare.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 70 - (1) Sunt supuse ridicării în vederea confiscării uneltele și ambarcațiunile de pescuit, animalele, mijloacele de transport, armele de foc și orice alte bunuri care au fost folosite la săvârșirea infracțiunii de furt piscicol.

(2) Bunurile rezultate din săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor, constând în pește, icre, alte viețuitoare și produse acvatice, sunt supuse confiscării și predate proprietarului.

(3) În cazurile de confiscare a bunurilor prevăzute la alin. (1) organele de constatare dispun valorificarea lor în condițiile legii, contravaloarea făcându-se venit la bugetul de stat.

Art. 71 - (1) Pe lângă organele de urmărire penală sunt competente să efectueze acte de constatare pentru faptele prevăzute la art. 69 și persoanele cu drept de inspecție și control din cadrul Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, precum și subofițeri din cadrul Jandarmeriei Române, Poliția Locală, Poliția Română, conform prevederilor art. 61 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligațiile organelor de constatare a infracțiunilor, prevăzute de Codul de procedură penală.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 65-68 se face de către personalul prevăzut la alin. (1), și de către ofițerii Poliției de Frontieră Române, comisarii Gărzii Naționale de Mediu precum și de către personalul silvic din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva.

Art. 72 - (1) Contravențiilor prevăzute la art. 65-68 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Titlul X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 73 - La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă toate prevederile referitoare la activitatea de acvacultură prevăzute de OUG nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată prin Legea nr. 317/2009 cu modificările și completările ulterioare, precum și alte prevederi contrare prevăzute în legi speciale.